

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی گردستان

ترک هروئین

برای دیدن تمام موارد آموزشی بیمارستان

صلاح الدین ایوبی بارکد را اسکن کنید.

تابستان ۱۴۰۳

با توجه به دوز و مدت مصرف، مصرف کننده مدت زمان ترک هروئین متفاوت است.

درمان و ترک هروئین شامل چندین مرحله درمانی می باشد:

از جمله مراحل ترک هروئین می توان به سم زدایی، دارودرمانی، گفتگو درمانی، تله درمانی و پشتیبانی شغلی است. که همگی این ها ابزارهای مهم و ضروری برای کمک به فرد در مبارزه با اعتیاد به هروئین هستند.

اوردوز بر اثر مصرف هروئین

اوردوز (مصرف بیش از اندازه) مواد مخدر ممکن است کشنده باشد. در صورتی که شک دارید که کسی اوردوز کرده است. بلافاصله با اورژانس تماس بگیرید. مصرف بیش از حد هروئین و یا ترکیب هروئین با سایر مواد مخدر یا الکل ضربان قلب را به شدت کاهش می دهد و تنفس را تا حدی متوقف می کند که احیای بیمار بدون تجهیزات پزشکی امکان پذیر نیست.

در صورتی که این مواد را پیدا کردید چه کاری باید انجام دهید؟

بهترین کار درخواست کمک از متخصصین و مشاورین کمپ ترک اعتیاد است. این گونه مراکز با راهنمایی مشاورین، بهترین روش درمان و ترک هروئین را در اختیار بیماران قرار می دهد.

مقابله با اعتیاد با هروئین بسیار دشوار است و اگر دانش و اطلاعات کافی در این زمینه نداشته باشید، نزدیک شدن به فردی که با اعتیاد به هروئین دست و پنجه نرم می کند، به یک تجربه ناامید کننده برای شما تبدیل خواهد شد.

سم زدایی هروئین

سم زدایی و ترک هروئین می بایست تحت نظر پزشک متخصص انجام شود، زیرا عدم ترک صحیح این ماده باعث بروز علائم ترک در مصرف کننده می شود. که مقابله با این علائم، یکی از اصلی ترین دلایل بازگشت به مصرف می باشد.

هروئین چیست؟

قبل از درک چگونگی ترک اعتیاد به هروئین، باید بدانیم که هروئین چیست و چرا تا این اندازه اعتیاد آور است. هروئین یک ماده مخدر از خانواده مواد افیونی است که از غلاف دانه ی خشخاش گرفته می شود، برای سالیان متمادی موثرترین مسکن در پزشکی هروئین بود. که امروزه به صورت غیر قانونی به صورت پودر سفید یا قهوه ای به فروش می رسد.

اعتیاد به هروئین

هروئین با تاثیر بر تولید مواد شیمیایی حس خوب مانند دوپامین و اندورفین، مغز مصرف کننده را به تصرف خود درمی آورد و تغییراتی را در آن ایجاد می کند تا مغز بیمار فکر کند هروئین یک ماده شیمیایی ضروری برای او است. جالب است بدانیم از هر کسی که برای اولین بار هروئین را امتحان می کند، تقریباً از هر ۴ نفریک نفر معتاد می شود. مصرف مکرر هروئین باعث وابستگی شدید فرد به هروئین می شود و این وابستگی همان چیزی است که فرد را در دام اعتیاد به هروئین گرفتار می کند.

علائم و نشانه های مصرف هروئین

علائم رفتاری: بی مسئولیتی، بی توجهی به بهداشت شخصی، پوشیدن آستین بلند و شلوار در هوای گرم برای پنهان کردن آثار ردیابی و ...

علائم فیزیکی: سرتکان دادن ناگهانی، کند شدن تنفس، دهان خشک، افزایش خواب، پوست برافروخته، کاهش وزن، آبریزش بینی، خارش، تهوع و استفراغ، بدتر شدن ظاهر شخصی و ...

علائم شناختی: کاهش توانایی حل مسئله، تفکر نامشخص، کاهش توانایی تصمیم گیری، سرگردانی، کاهش در خود کنترلی، ناتوانی در تمرکز، اختلال در حافظه کوتاه مدت

علائم روانی - اجتماعی مصرف هروئین: سرخوشی های بی دلیل، نوسانات خلقی ناگهانی، تحریک پذیری، کمبود انگیزه، افزایش پارانویا، ترس، اضطراب، افسردگی

تاثیرات طولانی مدت مصرف هروئین

- آبه یا جوش - عفونت پوشش و دریچه های قلب - گرفتگی عضلانی معده و ویوست - بیماری های کبدی و کلیوی - عوارض ناشی از آسیب ریه - اختلال عملکرد جنسی در مردان - بی نظمی در چرخه قاعدگی زنان - سوراخ شدن تیغه بینی

(استنشاقی) - بیماری عفونی مانند ایدز و هپاتیت به دلیل استفاده از سرنگ مشترک و

شاخصه اعتیاد به مواد مخدر

مهم ترین شاخصه مواد مخدر ابرازی است که فرد در زمان مصرف هروئین از آنها استفاده می کند. موارد زیر برخی از لوازمی است که ممکن است هنگامی که یکی از نزدیکان هروئین مصرف می کنند، پیدا کنید:

نی - سرنگ - قاشق سوخته - کلاه نارنجی سرنگ - فویل - آلومینیوم یا پوست آدامس - بند کفش یا بند کفش گمشده - کیسه های پلاستیکی کوچک - بطری آب - درب بطری - لوله خودکار - تیغ ریش تراش - کپسول های خالی دارو - گلوله های پنبه یا گوش پاک کن